

No parlem de cooperació sinó de reciprocitat

Crònica de les Jornades Feministes Altres Veus organitzades per la Direcció General de Cooperació. Segona part

Autoria: Nuria Pascual Bosch – Activista, periodisme i estudis feministes i de gènere
Mariona Moranta Palmer – Tècnica ESF Illes Balears

Amb l'afirmació de "la red salva", Carme Clavel Arcas, defensora i activista feminista, ens acompanyava cap a una reflexió sobre la cooperació feminista com a objectiu al qual arribar, com a horitzó. A més, ens mostrava alternatives molt vàlides de finançament com són els Fondos de Mujeres.

Lolita Chavez fa una passa més enllà i es disposa a anomenar els feminismes "les feminismes", "el buenvivir que abrazamos es para la biodiversidad y para la red de la vida". Perquè un feminisme on no hi cabem totes no pot anomenar-se feminisme. Totes formem part del cosmos, i al cosmos, com al feminisme, hi cabem totes. Chávez parla de "cosmoser, cosmosentir y cosmosentimiento", sense una òptica tancadíssima i absurdament racional que impera a occident. "Bájenle dos rayitas a su supremacía", ens ben recomana Lolita. Fa falta nodrir-se les unes a les altres, perquè com apunta ella "no hablamos de cooperación, sinó de reciprocidad".

Carme Clavel, Arcas, Lolita Chavez, Ruth Escribano © Direcció General de Cooperació de les Illes Balears

Pastora Filgrana, baix l'afirmació que estem convençudes que el món és injust i l'hem de canviar, ens condueix a pensar i actuar en comunitat i incorporant les visions de les perifèries, en aquest cas, del poble gità. "Para cambiar el mundo hay que pensar como los gitanos y las gitanas". Pastora comenta que qualsevol persona que vol afrontar el col·lapse ha de tenir un poc de curiositat de com el poble gità ha resistit a cinc-cents anys de repressió. Ha estat així gràcies a les seves estratègies culturals de vida en comunitat, formes d'autogestionar la vida i de no sotmetiment al sistema del capital.

Rafaela Pimentel ens il·lumina des del col·lectiu de treballadores domèstiques posant les cures al centre. "Nosotras primero nos hemos tenido que sostener y luego, organizar". Afirmar, amb tota la seguretat, que és important portar aquesta lluita amb alegria a través de la música, el teatre, les performances i les aliances. Reflectint les autocures, "nos organizamos desde lo que tenemos. (...) No hemos perdido tiempo y energía en buscar lo que no tenemos porque eso lleva tiempo, que es lo que no tenemos". Ens deixa una preciosa imatge de totes les dones sostenint una manta entre elles, cridant "¡q por ello", això és el que fan quan una sent que els seus problemes no tenen solució o se sent sense forces.

Pastora Filgrana y Rafaela Pimentel. © Direcció General de Cooperació de les Illes Balears

Espais que necessitam

Espais com Altres Veus són recollidors i sobrecollidors, gràcils per perdre la solitud i enriquidors a l'hora d'aprendre de qui tenim al costat més proper, però també del qui no està tant a prop. Imaginar una utopia feminista és posar llum a l'obscuritat d'un monstre que pareix que ens engoleix. Canta el grup Adios Amores "me encantaria poder subir al cielo / para ver la luz del sol / que ilumina la montaña". Gràcies a totes les que organitzau, xerrau, encapçalau i participau d'espais únics com aquest, que ens enlluernen i ens ajuden a imaginar una realitat més amable, on imperin la reciprocitat, l'alegria i la vida.

Amparanoia tancant la sessió. © Direcció General de Cooperació de les Illes Balears